

BAŞYAZI AYKUT EDİBÂLİ

Kıbrıs ve Akdeniz'in Kıymeti Gaz ve Petrol ile Ölçülemez!

Bugün Kıbrıs ve Doğu Akdeniz'de yaşanan gelişmeler; yakın geçmişimizde gözleri kör olan sorumsuz politikacıları şaşkırtıyor. Ne yapacaklarını da bilemiyorlar. İnkârden inkâra sürükleniyorlar. “Kıbrıs timsahın kuyruğu gibi” diyenler, daha önce Kıbrıs'ta Müslüman Türklerin kökünü kazımak hedefindeki Yunan-Rum politikasının katliamlarına, şeytani emellerine karşı yıllar boyu ilgisiz kalmışlardır. Kıbrıs'ın tarihi, manevi, jeopolitik ve jeostratejik konumundan bihaber sözde Türk politikacılarının cehaleti ve ihanete varan gafleti yüzünden Kıbrıs, daha düne kadar akıl almaz şekilde kanlı ve kötü kaderine terk edilmişti.

İhaneti aratmayan derin bu cehalet ve gaflet, Kıbrıs Türkünü dilhun etti. Bütün feryatlara rağmen Türk politikasının zimandarlarını (elebaşlarını) uyandırmak mümkün olmamıştı. Katliamlar altında kalan Kıbrıs Türk temsilcileri, yardım aradıkları Anavatanlarından; “Mercimek kafalılar! Yunan dostlarımızla aramızı bozmak istemiyoruz” diyerek zamanın yöneticileri tarafından kovuldular. Zorluklarla ayakta kalabilen Kıbrıslı Türk liderler aşağılandılar. Atatürk sonrası tek parti iktidarı, şef dönemi ve DP'nin ilk senelerinde millîve tarihi haklarımızdan habersiz sarhoşluk döneminde, Kıbrıs ve Kıbrıs Türklüğü unutuldu. Bu gafletin cezasını hem Türkiye hem de Kıbrıs Türkü çekti. Makarios denen kara cübbeli, kanlı papaz Kıbrıs temsilcisi olarak al-

kışlanırken Kıbrıs müftüsü Dâna Efendi yok sayıldı. Kıbrıs'ta bir millî liderliğin oluşması engellendi. Ahmakça yürütülen politikalar yüzünden Kıbrıs Türklerinin millî liderlik oluşturması engellendi. Kanlı olaylar, rahmetli Denктаş'ın ortaya çıkmasını zorunlu kıldı. Kıbrıs Türk liderliği oluşabilirdi. O rahmetli de bin bir engele rağmen millî davaya rehberlik etti. Ve hayatı boyunca da Kıbrıs davasından bihaber politikacılar tarafından her tarafta engellendi.

Ancak, Kıbrıs Türklerinin şanlı varlık ve beka davasının bayrağı, efsanevi Yeniden Millî Mücadele hareketiyle desteklendi ve istikametlendirildi. Bu mübarek uyanışta bütün tevazuumuzla ifade edelim; biz çalıştık, yönlendirdik. “Türkiye'nin Kıbrıs Politikası Ne Olmalıdır?” sorusunu enine boyuna araştırdık, kitaplaştırdık. Tezlerimizi açıkladık. Hâlâ o tezdeki hedeflerin arkasındayız, peşindeyiz.

Millî Kıbrıs davasının politika üstü bir ulvî mesele haline gelmesi; bizim ve pek çok mücahidin, vatanseverin, bayrak sevdalısının gayretlerinin ve yaşam boyu, hiçbir dünyevi menfaat ve makam beklemeden sürdürdükleri çabalarının eseridir. Tüm mücahitlerle birlikte bizim çalışmalarımızın neticesinde Türk Bayrağı Kıbrıs semalarında dalgalanmaktadır. Bugün Kıbrıs'ta Türk bayrağı dalgalanıyorsa, bu gurur bizim, tüm mücahitlerle beraber bizimdir.

O günler; “Kıbrıs ne ki? Timsahın kuyruğu mesebesinde!” diyenlerin, Türkiye'de Kıbrıs davasını anlatmaya çalışan rahmetli Denктаş'a “Git, memleketinde konuş” diyen insafsızların Akdeniz'de ve Kıbrıs'ta bugün geldiğimiz noktada hâlâ yüzleri kızarmaz mı?

Kıbrıs'ın altında büyük gaz ve petrol yatakları olduğu ortaya çıkınca Kıbrıs'a üşüşüp pay kapmaya çalışan Haçlı yamyamlar ganimeti üleşmek isteyince mi Kıbrıs'ı hatırladınız? Özür dilemeniz, utanmanız yok mu? Daha ne diyelim! Ama şunları da kulağımıza küpe edelim:

Biz, milletin bekası, devletin âli menfaatleri için hep yol açan, çözüm üreten, ileri görüşlü bir mücadeleye sürdürdük. Bugün yaşanan olaylar, millî davaların çözümü için zamanında bizim ortaya koyduğumuz pek çok görüşün haklılığını teyit etmiş ve şartların zorlaması ile devleti yönetenler bizim işaret ettiğimiz çözümleri uygulamaya çalışıyorlar. Ama kapasite bu kadar, yapacak bir şey yok.

Yaptıklarımızı bir bir hatırlayalım:

1- Yıl 1968. Bütün Türkiye'de mitingler düzenle-

niyor. “Ordu millet el ele”, “Mehmetçik Kıbrıs’a” sloganlarını seslendirenler, bugün Millet Partisi’nin saflarında.

2- Yıl 1974. Kıbrıs harekâtı yapıldığı sırada yazılan kitapta ve yayımlanan haftalık Yeniden Milli Mücadele dergilerimizde hedefin; “Kıbrıs Türk Cumhuriyeti”nin kurulması olduğu ifade edilmiştir. Kurulacak devletin ismi bile belirlenmiştir.

3- Yıl 1994. Avrupa Birliği ile imzalanan Gümrük Birliği anlaşmasında Türkiye’nin Ege’de, Batı Trakya’da, Musul ve Kerkük’te, Suriye’de, Türkmeneli’nde ve bütün Türk-İslâm dünyasındaki kültürel ve siyasi haklarının ve kazançlarının saklı tutulması gerektiği ile ilgili şerh koyulması sağlandı. Belgeler TBMM ve Avrupa Birliği arşivlerinde halen mürekkebi kurumadan saklı tutuluyor.

4- Yıl 2004. Annan Planı gibi bir uluslararası kompo, Millet Partililerin Kıbrıs’ta yaptıkları çalışmalarla boşa çıkarıldı. Bu sayede, Kıbrıs’ta hâlâ Türk bayrağı dalgalanıyor, Mehmetçik’in süngüsü Ada’da parlıyor, Türk donanması Akdeniz’de hâkimiyetini sürdürüyor.

Kıbrıs’a “timsahın kuyruğu kadar bir yer” diyenler şimdi orada bayrak dalgalandıran Türk donanması üzerinden kendilerine siyasi prim sağlamaya çalışıyorlar.

Ve yıl 2017. Annan Planı’ndan sonra bir tuzak daha hazırlandı. Ve Zürih’teki görüşmelerle Kıbrıs’taki Türk topraklarının yağmalanması için haritalar hazırlandı. Cumhurbaşkanı gidip imza atmaya hazırlanırken, biz yine üzerimize düşen uyarı görevimizi yaptık. 15 milyondan fazla imza ile tuzağa düşülmemesi için uyardık. Yetkililer her ne sebeple olursa olsun, Zürih’e gitmekten vazgeçtiler ve haritalar bir kez daha kasalara kilitlendi.

Biz Kıbrıs’ta çalışırken “Biz Allah rızası için buradayız. Biz tarih yazacağız ama tarih bizi yazmayacak. Mükafatı yalnızca Allah’tan bekleyeceğiz.” demiştik. Bu şimdiye kadar hep böyle olmuştur ve böyle devam edecektir. Kimsenin en ufak bir tereddüdü olmasın. Yüce hakan Bilge Kağan’ın dediği gibi, “üstte mavi gök çökmedikçe, allta yağız yer yarılmadıkça” biz imanımızla Türk-İslâm dünyasını savunmaya devam edeceğiz. Bugün konuşanlar daha bizim yaptıklarımızı anlayabilmiş bile değillerdir. Biz tarih yazmaya devam ediyoruz. Mükafatı da yalnızca Yüce Hakk Teala’dan bekliyoruz.

